

Nemzetközi találkozó az alma maternél

■ SELMECI ANZIKSZ

Van, akit a kíváncsiság visz oda, akad, aki évek óta tervezi az utazást. És szép számmal vagyunk olyanok, akik minden évben elzarándokolunk a kedves városkába, Selmecebányára, hogy magunkba szívjuk az évszázadok illatát, a Monarchia egykori, virágzó bányavárosának hangulatát.

S hogy találkozunk egykori iskolatársakkal, akikkel közös az alma materünk, és ugyanazon a nyelven beszélünk, ha a selmeci diákhagyományok kerülnek szóba. Az idei Selmeci Kulturális Fesztivál szeptember 11-ével

vette kezdetét, iparkodtunk, hogy a péntek délutáni programokra időben odaérjünk 250 kilométerrel a hátunk mögött. Elsőként az Óvárba, az 1849-es honvédő katona szobrához mentünk, hogy meghallgassuk az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület elnöke, *dr. Nagy Lajos* megemlékezését, és elhelyezzék koszorúikat az egyesület vezetői után a dunaujvárosi és miskolci diákok is. Onnan az Erdészeti Palota falán elhelyezett OMBKE alapítóábrához vezetett az utunk, *Kőrösi Tamás* főtitkár beszédét követően elénekeltük a történelmi karok himnuszait. Vacsora után igyekeztünk, hogy

Szeptemberben a Fémbevonómű volt a házigazdája a biztonsági hónapok programsorozatának az ISD Dunaferri Zrt.-nél. Számos érdekes program valósult meg a munkavédelem jegyében a hónap folyamán, sok érdeklődőt vonzott például az üzemi mentőszolgálat újraélesztési bemutatója. Tovább folytatták a gyártómű területén a 6S programot, és minden műszak nevezett csapatot az egyéni védőeszköz-viselési bajnok-

ságra is. Legsikeresebben a „Négyes” nevű formáció szerepelt a versenyben, a csapat tagjai *Tóth János, Albi Lóránt, Bándity István és Huszárik Tamás* voltak.

Októberben a Szállító-műben kezdődött meg a biztonsági hónap. A hagyományos, jól bevált rendezvények mellett a programban olyan újszerű kezdeményezések is helyet kaptak, mint a képünkön látható sínvágó verseny.

mi is erősítsük a szalamander felvonulás nemzetközi menetét, ami a régi dohánygyártól indult, nyolcas sorokba rendeződve, fűvőszenekarral az élen. Fáklyákat gyűjtöttünk és énekeltük a diáknótákat az egykori, világhírű professzorok és akadémiai hallgatók által koptatott gránitköves főutcán haladva. Miközben áptoltuk a magyar-szlovák barátságot, jutott bőven mosoly német és lengyel bányász, kohász, erdész kollégáknak is. A Szent Katalin székesegyháznál együtt énekeltük a karok himnuszait a Városházáról integető városvezetők és a fesztiváli közönség örömeire.

Másnap délelőtt *Nadezda Babiakova*, Selmecebánya polgármestere fogadásán vetünk részt. *Kőrösi Tamás* és *Katkó Károly*, az Öntészeti Szakosztály elnöke köszöntötte a 87 esztendő *Moravitz Pétert*, aki 35 éve kalauzolta az egyesület első csoportját Selmecen, s mind a mai napig

a szlovák-magyar barátság tevékeny őrzője. A polgármester asszony kifejezte háláját a szakmai egyesületek és felsőoktatási intézmények képviselőinek a selmeci hagyományok ápolásáért.

Józsa Róbert, az OMBKE Vaskohászati Szakosztály dunaujvárosi szervezetének elnöke otthonosan mozgott Selmecebánya utcáin:

– Mindig nagy várakozással jövök a selmeci szalamanderre. Semmihez sem hasonlítható ennek a kéthárom napnak a hangulata. Öröm találkozni a város szerelmeseivel, emlékezni az alapítókra, a bursch életre. Feltöltődik itt az ember. Dunaújvárosból a főiskolásokkal együtt negyvenötvenen szoktunk jelen lenni. Magyarországot ötszázhat-száz hagyományőrző képviseli ezen a mára már világhíressé vált fesztiválon.

Szente Tünde